ISIDORUS HISPALENSIS
12. Jh.
Seite 90r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

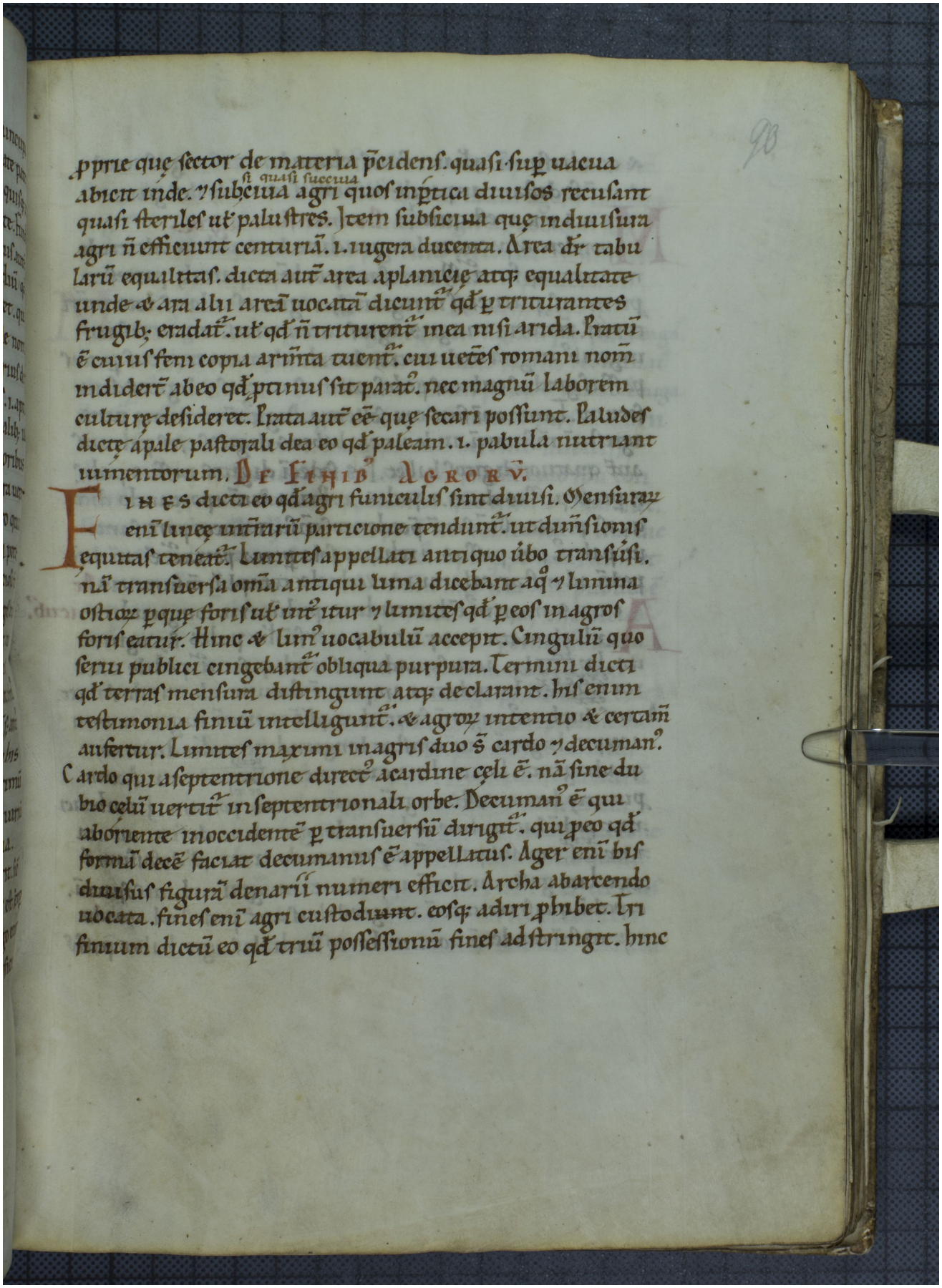

pprie que sector de materia pcidens. quasi sup uacua
abicit inde. ⁊ subcua agri quos inptica diuisos recusant
quasi steriles ut palustres. Item subsicua que indiuisura
agri ñ efficiunt centuriā. i. iugera ducenta. Area dr tabu
larū equalitas. dicta aut area aplanicie atq; equalitate
unde & ara alii areā uocatā dicunt qd p triturantes
frugib; eradat. ut qd ñ triturent inea nisi arida. Pratū
ē cuius fem copia arrīta tuent. cui uetes romani nom
indidert abeo qd primus sit parat. nec magnū laborem
culture desideret. Prata aut ee que secari possunt. Paludes
dicte apale pastorali dea eo qd paleam. i. pabula nutriant
iumentorum. De finib agrorū.

Fines dicti eo qd agri funiculis sint diuisi. Mensura
enī linee uniuersū particione tendunt. ut dimensionis
equitas teneat. Limites appellati antiquo ubo transisi.
nā transuersa oma antiqui lima dicebant aq ⁊ limina
ostiorū pque foris ut int itur ⁊ limites qd p eos in agros
foris eatur. Hinc & lim uocabulū accepit. Cingulū quo
seruii publici cingebant obliqua purpura. Termini dicti
qd terras mensura distinguunt atq; declarant. his enim
testimonia finiū intelliguntur. & agrorū intentio & certam
auferitur. Limites maximi in agris duo s cardo ⁊ decuman.
Cardo qui a septentrione directe a cardine celi ē. nā sine du
bio celū uertit in septentrionali orbe. Decuman ē qui
a oriente in occidente p transuersū dirigit. qui peo qd
formā dece faciat decumanus ē appellatus. Ager enī bis
diuisus figurā denarii numeri efficit. Archa a arcendo
uocata. fines enī agri custodiunt. eosq; aditi phibet. Tri
finium dictū eo qd triū possessionū fines adstringit. hinc